

Пилипенко Євгенія Олексіївна

Старший науковий співробітник науково-дослідної лабораторії з проблемних питань правоохоронної діяльності Криворізького навчально-наукового інституту Донецького державного університету внутрішніх справ, кандидат юридичних наук

**ДОПУСК ДО КЕРУВАННЯ ТРАНСПОРНИМИ ЗАСОБАМИ:
ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ДОСВІД ДЛЯ УКРАЇНИ**

Стаття 15 Закону України «Про дорожній рух» від 30 червня 1993 р. № 3353-ХІІ визначає чинний на сьогодні перелік категорій транспортних засобів та вік, з настанням якого особі дозволяється керувати транспортним засобом відповідної категорії [1].

Згідно із Основним Законом нашої держави – Конституцією України, піклуючись про зміцнення громадянської злагоди та підтверджуючи європейську ідентичність українського народу, визнання незворотності європейського та євроатлантичного курсу, визначення засад внутрішньої і зовнішньої політики щодо набуття повноправного членства України в Європейському Союзі та в Організації Північноатлантичного договору [2], є необхідність приведення законодавства України, у тому числі, у сфері забезпечення дорожнього руху до вимог міжнародних та європейських стандартів.

Так, 28 вересня 2022 року Кабінетом Міністрів України як суб'єктом права законодавчої ініціативи було подано до Верховної Ради України законопроект №8082 «Про внесення змін до Закону України «Про дорожній рух» [3], яким аргументована необхідність імплементації деяких норм законодавства Європейською Союзом (зокрема, норм Директиви Європейського Парламенту і Ради 2006/126/ЄС від 20 грудня 2006 року про посвідчення водія [4]) у чинну редакцію статті 15 Закону України «Про дорожній рух», а також необхідність доповнення новими статтями 15¹-15⁸ щодо категорій транспортних засобів, право на керування якими підтверджується посвідченням водія, та віку, за якого надається право на керування транспортними засобами відповідних категорій;

документів, що підтверджують право на керування транспортними засобами; оформлення, видачі посвідчення водія та терміну дії посвідчення водія, припинення (призупинення), відновлення права на керування транспортними засобами, обміну посвідчення водія та визнання його недійсним. Запропонований нормативно-правовий акт має набирати чинність через шість місяців з дня, наступного за днем його опублікування [3].

Підкреслюючи євроінтеграційні прагнення українського народу, вважаємо за доцільне прийняття запропонованого Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про дорожній рух» щодо імплементації законодавства» найближчим часом, проте набрання ним чинності через шість місяців з дня, наступного за днем його опублікування є передчасним, оскільки: 1) Директива Європейського Парламенту і Ради 2006/126/ЄС від 20 грудня 2006 року про посвідчення водія стосується лише країн-членів Європейського Союзу, до яких, на жаль, на сьогодні, Україна, не зважаючи на усі прагнення та кроки щодо повної євроінтеграції, не відноситься, а питання та час входження України до Європейського Союзу залишається й дотепер відкритим; 2) з 2006 року до Директиви № 2006/126/ЄС вносились зміни та доповнення сім разів, а тому не можна стверджувати, що надалі до цього нормативно-правового акту не будуть знову вноситися певні зміни та доповнення і на початок 2033 року (оскільки саме не пізніше 19 січня 2033 року, відповідно до ст. 3 Директиви №2006/126/ЄС, положення щодо введення в дію оновленого посвідчення водія мають бути забезпечені країнами – членами Європейського Союзу [4]) ця Директива матиме вже зовсім інший вигляд та зміст, аніж у 2022 році;

3) впровадження норм законопроекту потребує значних організаційних заходів та фінансових витрат, зокрема, закладам підготовки водіїв потрібно провести додаткову закупівлю транспортних засобів відповідних категорій у потрібній кількості та обладнати їх відповідно до вимог, що висуваються до учбових транспортних засобів; скорочення терміну дії посвідчень водіїв та розширення кількості категорій транспортних засобів потягне збільшення навантаження на територіальні сервісні центри МВС України, що призведе до необхідності

збільшення числа працівників цих підрозділів, й відповідно збільшення витрат із державного бюджету.

У зв'язку з цим, враховуючи, що перехід на оновлені посвідчення водія повинен відбутись у 2033 році та, беручи до уваги факт постійних змін та доповнень до Директиви № 2006/126/ЄС, а також відкритість питання щодо вступу України до Європейського Союзу, вважаємо за доцільне визначити термін набуття чинності запропонованого Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про дорожній рух» щодо імплементації законодавства» з 01 січня 2033 року. Разом з тим, до 2033 року Кабінет Міністрів України матиме змогу привести власні нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом та забезпечити прийняття чи перегляд нормативно-правових актів міністерствами, іншими центральними органами виконавчої влади відповідно до вимог запропонованого нормативно-правового акту.

Список використаних джерел

1. Про дорожній рух : Закон України від 30.06.1993 р. № 3353-ХІІ. Дата оновлення: 16.06.2022. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3353-12#n203> (дата звернення: 24.10.2022).

2. Конституція України : Закон України від 28.06.1996 р. № 254к/96-ВР. Дата оновлення: 01.01.2020. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#Text> (дата звернення: 24.10.2022).

3. Про внесення змін до Закону України «Про дорожній рух» щодо імплементації законодавства : проект Закону України від 28.09.2022 р. № 8082. URL: <https://itd.rada.gov.ua/billInfo/Bills/Card/40559> (дата звернення 24.10.2022).

4. Директива Європейського Парламенту і Ради 2006/126/ЄС від 20 грудня 2006 року про посвідчення водія : Міжнародний документ. Дата оновлення: 24.04.2015. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/984_002-06#Text (дата звернення: 24.10.2022).